

ข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาคึษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔
วุฒิสภา
(เฉพาะจังหวัดและกลุ่มจังหวัด)

ร่วมกันโดยคำนึงถึงความเหมาะสมและสามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม และต้องมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจนเพื่อไม่ให้เกิดการทำงานที่ซ้ำซ้อนและเป็นการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า และ ๖) ฝ่ายนิติบัญญัติควรตั้งคณะกรรมการการเพื่อติดตามผลการดำเนินการและการใช้จ่ายงบประมาณของแผนงานบูรณาการเป็นการเฉพาะ

๑.๑๔ การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาในเชิงพื้นที่

งบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัดมีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่มากเกินไปการถ่วงน้ำหนักยังไม่สมเหตุสมผลกับสภาพปัญหาเชิงพื้นที่ หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดสรรงบประมาณบางตัวซ้ำซ้อนไม่เพียงพอที่จะทำให้แต่ละจังหวัดได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ และการกำหนดกลุ่มจังหวัดเพื่อจัดทำแผนบูรณาการกลุ่มจังหวัดบางส่วนมิได้มีการคำนึงถึงความจำเป็นที่ต้องคล่องตัวระหว่างจังหวัดที่มีความสามารถทางเศรษฐกิจระดับสูงกับจังหวัดที่ไม่มีความสามารถทางเศรษฐกิจมากนัก เช่น กรณีของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นต้น

ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาทบทวนการกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดสรรงบประมาณและการแบ่งกลุ่มจังหวัดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยให้ความสำคัญกับโครงการที่สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง

๑.๑๕ การจัดสรรเงินนอกงบประมาณ

การจัดสรรและติดตามการใช้จ่ายของหน่วยงานภาครัฐควรมีความคุ้มค่าและโปร่งใส เนื่องจากที่ผ่านมาหน่วยงานราชการหลายแห่งมีรายได้จากแหล่งเงินนอกงบประมาณ ในขณะที่เดียวกันยังขอรับการสนับสนุนจากเงินงบประมาณ อีกทั้งไม่ได้นำเงินนอกงบประมาณมาจัดทำบริการสาธารณะเท่าที่ควร ส่งผลกระทบให้การจัดสรรงบประมาณในภาพรวมเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากจะปลดสัดส่วนการจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานอื่นที่ไม่มีแหล่งรายได้จากเงินนอกงบประมาณและมีความจำเป็นต้องพึ่งพาเงินงบประมาณในการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน

ดังนั้น สำนักงานงบประมาณจึงควรนำฐานะเงินนอกงบประมาณของหน่วยงานของรัฐมาประกอบการพิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีอย่างเข้มข้น โดยให้มีระบบการรายงานฐานะการคลังเงินนอกงบประมาณของหน่วยงาน และควรมีมาตรการจูงใจให้หน่วยงานนำเงินนอกงบประมาณมาใช้ในการจัดบริการสาธารณะมากยิ่งขึ้น

๑.๑๖ การจัดสรรงบประมาณเพื่อส่งเสริมการให้ความรู้ทางการเงิน (Financial Literacy) และความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy)

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เกิดขึ้นส่งผลให้เศรษฐกิจไทยในปัจจุบันเข้าสู่ภาวะถดถอย ประชาชนมีแนวโน้มที่จะมีหนี้สินเพิ่มมากขึ้นและมีความเป็นอยู่ที่แออัด ดังนั้น เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินให้ประชาชนสามารถรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าว จึงควรมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการความรู้ทางการเงินเพื่อเสริมสร้างวินัยทางการเงิน การจัดทำบัญชีใช้จ่ายภาคครัวเรือน การออมเงิน การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การใช้จ่ายให้เหมาะสม และลดการพึ่งพาหนี้ในระบบ อีกทั้งควรมีการเสริมสร้างทักษะความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้ประชาชนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากระบบอินเทอร์เน็ตและ Platform ต่าง ๆ เป็นการยกระดับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีศักยภาพสูงขึ้น

ทั้งนี้ หน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการจัดสรรทรัพยากร เพื่อสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนเรื่องความรู้ทางการเงินและความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่ประชาชนทุกเพศทุกวัย และให้

เกิดการพัฒนา แต่อาจส่งผลกระทบต่อต้นทุนการดำรงชีพของประชาชนในพื้นที่ที่อาจสูงขึ้น เช่น ราคาที่ดินมีการปรับตัวสูงขึ้นทำให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงกรรมสิทธิ์ในที่ดินได้ยากขึ้น ค่าครองชีพสูงขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้ ควรตรวจสอบและให้การดูแลแก้ไขเยียวยาผู้ที่อาศัยอยู่ในเมือง ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงการกำหนดประเภทการใช้ประโยชน์ตามผังเมืองที่อยู่ในเขตอย่างจริงจังด้วย

(๒) ควรให้ความสำคัญกับการกำหนดแนวทางการดึงดูดนักลงทุนที่มีศักยภาพสูงเข้ามาร่วมลงทุนในพื้นที่ โดยการพิจารณาถึงแนวทางการร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

๙) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม

(๑) ควรกำหนดแนวทางการดำเนินการเพื่อส่งเสริมการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ หรือแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในด้านต่าง ๆ ให้มีความครอบคลุมยุทธศาสตร์อื่น ๆ ด้วย เนื่องจากที่ผ่านมาการดำเนินการของสำนักงานมุ่งเน้นเฉพาะยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ตลอดจนพิจารณาแนวทางการดำเนินการร่วมกันกับหน่วยงานอื่น เพื่อมุ่งไปสู่การสร้างนวัตกรรมทางสังคม (Social Innovation) รวมทั้งการสร้างอาสาสมัครการพัฒนาวิสาหกิจเพื่อสังคม และมุ่งเน้นถึงการพัฒนาทางด้านวัตถุพร้อมกับการพัฒนาทางด้านจิตใจ รวมทั้งการสร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ

(๒) ควรศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ วิสาหกิจเพื่อสังคมที่ประสบความสำเร็จ รวมทั้งประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกันและถ่ายทอดออกมาเป็นบทเรียนเพื่อนำไปสู่การพิจารณากำหนดทิศทางหรือแนวทางการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมของประเทศไทย

๒.๒๒ จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๑) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานงบประมาณ และกระทรวงมหาดไทย ต้องหารือร่วมกันในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัดกับแผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเพื่อให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดมีผลสัมฤทธิ์และรายได้ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมเพิ่มสูงขึ้น เช่น กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่สามารถสร้างการท่องเที่ยวไปสู่ระดับโลกและสามารถทำให้ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้น

๒) การกำหนดสัดส่วนรายจ่ายลงทุนของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดควรเป็นไปตามความต้องการของพื้นที่ที่น่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า เนื่องจากจังหวัดมีภารกิจที่จะต้องดูแลความสงบสุขของประชาชนในเชิงพื้นที่ที่เกิดขึ้นมากกว่าการให้ความสำคัญที่รายจ่ายลงทุนในการซ่อมสร้างถนนหรือสะพาน ซึ่งบางรายการผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องนำเงินไปซ่อมแซมส่วนต่าง ๆ ที่อยู่ในความดูแลของกรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบท จึงเห็นว่าภารกิจดังกล่าวควรเป็นการดำเนินการของหน่วยงานหลักมากกว่าใช้งบของจังหวัดมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามภารกิจของหน่วยงานอื่น

๓) จังหวัดและกลุ่มจังหวัดเมื่อได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้วจะต้องมีการติดตามประเมินผล รายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณให้ประชาชนทราบเพื่อให้เกิดการใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจในการประสานงานติดตามงานของภาครัฐ

๔) จังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

(๑) วิสัยทัศน์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนไม่มีเอกลักษณ์หรือลักษณะเด่นที่ทำให้แตกต่างจากภาคอื่น ๆ ทั้งที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีขนบธรรมเนียมและประเพณีที่เป็นลักษณะเด่นหลายอย่าง ดังนั้น ควรดึงเอกลักษณ์ลักษณะเด่น รวมทั้งขนบธรรมเนียม

ประเพณี มากำหนดเป็นวิสัยทัศน์ของกลุ่มจังหวัดเพื่อกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเป็นไปตามที่ต้องการต่อไป ทั้งยังเป็นการสื่อสารจุดเด่นของกลุ่มจังหวัดผ่านทางวิสัยทัศน์ไปยังภาคส่วนต่าง ๆ อีกทางหนึ่งด้วย

(๒) จังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับจังหวัดในภาคอื่น ๆ อีกทั้งงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรก็น้อยลงและมักกระจายจัดกระจายในลักษณะเป็นเบี้ยหวัดตก ดังนั้น เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ จังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนควรประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่กำหนดแผนงานโครงการในการพัฒนาที่ตอบโจทย์กับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง สามารถเพิ่มรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนได้จริงเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ที่เกิดขึ้น

(๓) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนควรให้ความสำคัญกับความสัมพันธระหว่างไทย - มาเลเซีย ไม่ว่าจะเป็นในด้านการเมืองและด้านธุรกิจ เนื่องจากประชาชนบริเวณชายแดนของทั้งสองประเทศส่วนใหญ่เป็นญาติพี่น้องกันมีการเดินทางข้ามประเทศไปมาหาสู่กันโดยตลอดการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศอาจจะเป็นทางออกสำคัญในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ นอกจากนั้นควรมีการบูรณาการกับฝ่ายความมั่นคงและกระทรวงการต่างประเทศร่วมมือกันแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ นำความสงบกลับคืนสู่จังหวัดชายแดนภาคใต้อีกครั้ง ประกอบกับภาครัฐต้องมีความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนในพื้นที่ด้วย

(๔) จังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนโดยเฉพาะจังหวัดปัตตานีและจังหวัดยะลา มีผลผลิตทางการเกษตรเป็นจำนวนมากที่บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ท้องถิ่น โดยเฉพาะทุเรียนที่เป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่แต่จะเป็นที่รู้จักและรับรู้กันแต่เฉพาะในท้องถิ่น จึงควรสนับสนุนและส่งเสริมให้สร้างแบรนด์และยกระดับสินค้าให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั่วไปรวมทั้งตลาดสินค้าเกษตร ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นเกษตรอัตลักษณ์

๕) จังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก

(๑) จังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกโดยเฉพาะจังหวัดจันทบุรี เป็นเมืองแห่งผลไม้ที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศเป็นจำนวนมาก แต่ปัจจุบันมีการขยายตัวสำหรับการผลิตทุเรียนอย่างกว้างขวางในหลายพื้นที่ ดังนั้น เพื่อคงคุณภาพสินค้าเกษตรไว้ ควรจะมีการร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนการรองรับมาตรฐานสินค้าเกษตรขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices: GAP) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดอย่างเพียงพอด้วย

(๒) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ควรมีแผนงานโครงการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับอุตสาหกรรมแห่งอนาคต (New S-Curve) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่จะช่วยผลักดันศักยภาพของเศรษฐกิจไทยให้เติบโตอย่างก้าวกระโดดด้วยการนำเทคโนโลยีขั้นสูงเข้ามาต่อยอดรูปแบบธุรกิจ และควรมีแผนงานที่เชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ในการนำทรัพยากรมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดจนครบเกิดเป็นวงจร ตั้งแต่ภาคการผลิต การบริโภค ไปจนถึงการจัดการของเสียด้วยกระบวนการใช้ซ้ำ (Re-Use) หมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ (Re-Cycle) และการผลิตใหม่ (Re-Material) อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของทั้งระบบ

๖) จังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคกลาง

(๑) จังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคกลาง โดยเฉพาะจังหวัดสมุทรสาครควรมีแผนงานโครงการแก้ไขปัญหามลภาวะ มลพิษ กลิ่นและเสียงที่เกิดขึ้นจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบและ

เกิดผลเป็นรูปธรรม เนื่องจากจังหวัดสมุทรสาครมีโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมากแต่ยังไม่มีระบบการควบคุมและแก้ไขปัญหามลภาวะที่มีประสิทธิภาพและชัดเจน

(๒) จังหวัดกาญจนบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ได้รับความนิยมหลายแห่ง จึงควรพัฒนาศักยภาพการคมนาคมและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเพื่อสร้างรายได้ให้กับประเทศอีกทางหนึ่ง แม้การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยจะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวภายในประเทศได้เฉพาะบางกลุ่ม แต่เมื่อได้รับการพัฒนาและกำหนดมาตรฐานคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว หากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 คลี่คลายลง ก็จะมีกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่นิยมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเข้ามาใช้บริการอีกเป็นจำนวนมากเป็นการสร้างรายได้ให้กับประเทศในอนาคตอีกทางหนึ่ง

๗) จังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ

(๑) ควรบูรณาการงบประมาณร่วมกันในการประชาสัมพันธ์ป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่าที่เกิดขึ้น ทั้งที่เกิดขึ้นในประเทศและจากประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการแก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่ามากขึ้น เพราะท้องถิ่นเข้าใจบริบทประชาชนและพื้นที่เป็นอย่างดีจึงควรเข้ามามีบทบาทในการแก้ไขปัญหาาร่วมกันอย่างจริงจัง

(๒) ควรบูรณาการร่วมกันในการพัฒนาศักยภาพทุนทางสังคมมากขึ้น โดยเฉพาะในทุกช่วงวัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และนำศาสตร์ของพระราชทานทฤษฎีใหม่ในรูปแบบโคกหนองนาโมเดลตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ชีวิตแบบพอเพียงดำรงชีวิตอย่างมีความสุขภายใต้สถานการณ์ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

(๓) ที่ผ่านมากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เน้นการท่องเที่ยวเป็นหลักเมื่อเกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติไม่สามารถเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศได้ ดังนั้น เพื่อให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ที่มีรายได้ที่เพียงพอในการประกอบการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จะต้องหาช่องทางสำหรับดึงดูดนักท่องเที่ยวภายในประเทศอีกทางหนึ่งด้วย นอกจากนั้นในช่วงระยะเวลาที่ประเทศยังไม่เปิดรับนักท่องเที่ยวต่างชาติผู้ประกอบการควรสร้างทักษะใหม่ (Reskills) และพัฒนาทักษะเดิมให้ทันกับโลกยุคปัจจุบัน (Upskills) เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในอนาคต

(๔) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ควรมีแนวความคิดหรือยุทธศาสตร์เพื่อการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยจะมีการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมฝั่งตรงข้ามชายแดนไทยจะดึงดูดเม็ดเงินมหาศาลทั้งนักลงทุนไทยและต่างชาติเพื่อพัฒนาเขตเมืองและอุตสาหกรรม ซึ่งจะกระทบการค้าชายแดนฝั่งไทยด้วย ฉะนั้น กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ โดยเฉพาะเขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณอำเภอแม่สอด สามารถร่วมกันคิดโครงการในการรักษาระดับความมั่นคงและความเจริญของกลุ่มจังหวัดด้วย

(๕) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ควรส่งเสริมการปลูกกาแฟตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง เนื่องจากภาคเหนือตอนบน มีร้านจำหน่ายกาแฟเป็นจำนวนมาก ต้นกาแฟสามารถแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองได้ในระดับต้น ๆ ฉะนั้น ควรบูรณาการงบประมาณร่วมกันและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นไปตามศักยภาพของจังหวัดนั้น ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดนั้น ๆ

๘) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(๑) ควรนำผลการวิจัยพัฒนาหรือข้อมูลทางวิชาการของสถาบันการศึกษาในพื้นที่ที่มีผลการวิจัยทางวิชาการเพื่อสนับสนุนทางสังคมมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์กับพื้นที่ อาทิ การวิจัยเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การยกระดับภาคการเกษตร เป็นต้น

(๒) ควรสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่ให้สอดคล้องประเพณี วัฒนธรรม ของแต่ละพื้นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น เนื่องจากกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวไม่มากนัก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวภายในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง ฉะนั้น เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติ จะต้องสร้างอัตลักษณ์หรือจุดเด่นของจังหวัดนั้น ๆ และประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวและส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมพื้นถิ่นเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่นิยมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

(๓) ควรมีการจัดทำข้อมูลสถิติของประชาชนที่กลับคืนถิ่น เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ว่าเมื่อประชาชนกลุ่มดังกล่าวเมื่อกลับมายังพื้นที่แล้วประกอบอาชีพใด และสำหรับกลุ่มที่ไม่คุ้นเคยกับอาชีพเกษตรกรรมอาจส่งเสริมให้ประกอบธุรกิจผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์โดยนำผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นมาจำหน่ายซึ่งจะทำให้สามารถช่วยเหลือตนเองและชุมชนได้อีกทางหนึ่ง

๒.๒๓ รัฐวิสาหกิจ

๑) **การกีฬาแห่งประเทศไทย** ควรเร่งดำเนินการคัดเลือกเมืองกีฬาให้แล้วเสร็จ เพื่อนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจโดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาแบบครบวงจรให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศควบคู่กับการส่งเสริมการท่องเที่ยวและเป็นศูนย์กลางด้านกีฬาของภูมิภาค นอกจากนี้ควรมีมาตรการหรือแนวทางการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้กับบุคคลในวงการกีฬาเพื่อให้เกิดมาตรฐานความปลอดภัยในการแข่งขันกีฬาในทุกประเภทและทุกระดับ โดยครอบคลุมทั้งผู้เข้าแข่งขันและผู้เข้าชมการแข่งขันกีฬา

๒) **การทางพิเศษแห่งประเทศไทย** ควรดำเนินการเบิกจ่ายเงินที่ได้รับจากกองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออนาคตประเทศไทย (Thailand Future Fund) ให้ได้ตามเป้าหมาย รวมทั้งติดตามและประเมินผลการบริหารงบประมาณให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๓) **การประปานครหลวงและการประปาส่วนภูมิภาค** ควรกำหนดแผนงานและแนวทางการสำรวจและจัดหาแหล่งน้ำดิบเพื่อนำมาทำเป็นน้ำประปาในการใช้อุปโภคบริโภคให้ชัดเจน รวมทั้งการพิจารณาถึงแนวทางป้องกันการสูญเสียน้ำในการให้บริการประชาชนด้วย

๔) **การยางแห่งประเทศไทย** ควรนำงานวิจัยมาปรับใช้และพัฒนาผลิตภัณฑ์จากยางพาราให้ก้าวหน้าในระดับโลก รวมทั้งควรศึกษาหาแนวทางเพื่อแก้ปัญหาราคายางให้มีเสถียรภาพและเป็นไปตามกลไกตลาด และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงผลงานและผลประกอบการที่ผ่านมา นอกจากนี้จะต้องปรับวิสัยทัศน์ให้สะท้อนถึงการดำเนินงานให้มากขึ้น เพื่อให้บุคลากรขององค์กรได้ตระหนักและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดตั้งองค์กร

๕) **การรถไฟแห่งประเทศไทย** ควรมีแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหาหนี้สินขององค์กร และยกระดับเป็นผู้ให้บริการระบบรางที่ดีที่สุดของ ASEAN รวมทั้งควรมีแผนการดำเนินโครงการก่อสร้างรถไฟรางคู่และรถไฟความเร็วสูงที่ชัดเจนเพื่อให้สามารถเปิดให้บริการได้ตามเป้าหมาย

๖) **ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย** ควรมีแผนงานหรือโครงการในการให้ความช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีภารกิจในลักษณะทำนองเดียวกัน เช่น บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรม ธนาคารออมสิน เป็นต้น